Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 78. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 8-го КВІТНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, APRIL 8, 1978 No. 78. VOL. LXXXV.

Окружний Комітет Відділів УНС у Філядельфії відбув збори, П. Тарнавський переобраний на голову

Філядельфія. — В неділю, 12-го березня, тут відбулися загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Філядельфії, передової Округи в цілій системі УНСоюзу, під час яких переобрано цілу минулорічну управу, що її очолює Петро Тарнавський. Зборами, в яких взяло участь понад 35 представників Відділів, проводила президія у складі проф. д-р Богдан Гнатюк, голова, та мгр Іван Скочиляс, секретар. Крім д-ра Гнатюка, який є головним контролером, в зборах взяли участь д-р Іван Скальчук, головний контролер, і головний радний Іван Олежинський. Головним промовцем був д-р Іван Флис, заступник головного предсідника.

Відкривши збори і прочитавши протокол з минулорічних зборів у відсутності секретаря Округи О. Барилки, П. Тарнавський звітував в імені цілої управи про пророблену працю. Він з гордістю відмітив організаційні досягнення Округи в минулому році, які закріпили за нею два перші місця: 439 нових членів, забезпечених на суму 1,026,000 долярів та участь всіх 39-ох Відділів в членській кампанії. Округа виконала свою квоту на 91.8 відсотка, а причинилися до цього успіху такі організатори як І. Одежин-

Петро Тарнавський

ський (81 нових членів), Т. Дуда (55) та І. Книгницький (25), як рівнож П. Щерба (18), М. Куриляк (17), А. Кушнір (14), Т.

(Закінчення на ст. 3-ій)

ПРИКРА ПОМИЛКА

У надрукованому у вчорашній „Свободі" повідомленні „Іван Одежинський.." трапилася в першому відступі прикра помилка, як у друкарському складі пропущено один рядок. Цей відступ від 6-го рядка з гори має звучати: „...Іван Одежинський і при тій нагоді передав головному організаторові Степанові Гавришеві 22 аплікації нових членів, забезпечених НА ЗАГАЛЬНУ СУМУ 53,000 ДОЛЯРІВ. В СІЧНІ БІЖУЧОГО РОКУ ВІН ПРИДБАВ 3 ЧЛЕНИ, забезпечених на суму 14,000 долярів..."

Конґресмени пропонують зменшити податки Соціяльного Забезпечення

Вашінгтон. — Кокус демократичних членів Палати Репрезентантів у середу, 5-го квітня, 150-ма голосами проти 57-ох схвалив резолюцію, в якій закликає до зменшення податків програми Соціяльного Забезпечення, а потрібні фонди на цю програму пропонує діставати з різних інших податків, які напливають до федеральної скарбниці.

Хоча проголосована резолюція не зобов'язує ні виконавчу частину федерального уряду, ані навіть конгресових комісій виконувати її, то факт, що такий високий відсоток демократичної більшости в Палаті заявився за зменшенням податків Соціяльного Забезпечення напевно матиме великий вплив на ті комісії, які займаються фіскальними справами.

Резолюція демократичного кокусу протирічить становищу Білого Дому, бо президент Джіммі Картер вважає, що зменшення в податках Соціяльного Забезпечення можуть довести до банкрутства цієї програми, вона бо не зможе покрити своїх зобов'язань відносно пенсіонерів, інвалідів та інших осіб, які з неї користають. Своє становище Президент представив демократичним законодавцям кілька годин перед їхнім кокусом, але, як виявилося, аргументи Президента не були переконливі. Розбіжність в поглядах між Білим Домом і демократичною більшістю в Палаті Репрезентантів щодо цієї справи є дальшим доказом, що в цьому році може дійти до навіть гостріших конфронтацій між законодавцями і Президентом, ніж у минулому році — твердять коментатори.

Як відомо, обидві Палати Конгресу минулого року проголосували підвищити податки Соціяльного Забезпечення, але тепер навіть демократичні законодавці вважають, що ці підвишки можуть стати надмірним тягарем для індивідуальних платників і працедавців і тому пропонують, щоб додаткові фонди на програму Соціяльного Забезпечення покривала федеральна скарбниця з інших податків. Демократичний кокус не подав жадних конкретних пропозицій щодо можливих джерел додаткових фондів, але деякі законодавці у приватних розмовах натякають, що найкращим джерелом можуть бути вищі податки на американську нафтову ропу. Вони вказують на факт, що президент Картер сам пропонує підвищити податки на нафту, бо вважає, що вищі податки спричиняться до заощадження цього роду пального. Федеральна скарбниця може перенести частину з тих податкових приходів до програми Соціяльного Забезпечення — твердять ті конгресмени.

КАРТЕР ЩЕ НЕ ВИРІШИВ СПРАВИ НЕВТРОННОЇ БОМБИ, РАДИТИМЕТЬСЯ КОНҐРЕСУ

Вашінґтон. — У середу, 5-го квітня, президент Джіммі Картер заявив групі чільних членів Конґресу, що ще не вирішив чи ЗСА продукуватимуть невтронну бомбу і чи передадуть її европейським союзникам у Північно-Атлантійському Союзі (НАТО), додаючи, що заки вирішить цю справу, то засягне порад у Конґресі.

Речники Білого Дому далі твердять, що Президент „розглядає всі аспекти цього питання", а один член Крайової Ради Безпеки сказав, що рішення президента Картера буде оприлюднене „протягом наступних кількох днів".

Коментатори припускають, що Президент вирішив ще раз розглянути справу невтронної бомби тому, бо вістка про те, що він в кінці минулого місяця рішив цілком припинити вибір тієї бомби, викликала гостру негативну реакцію з боку його найближчих дорадників, великої кількости законодавців обох партій і зі сторони европейських союзників Америки, які вважають цю бомбу конечною для їхньої оборони проти можливого нападу комуністичного бльоку, зокрема Совєтського Союзу.

Минулої середи провід Комісії Палати Репрезентантів для військових справ переслав Президентові лист, в якому закликає його не припиняти виробу цієї бомби, бо вона була б дуже ефективна проти комуністичних військових частин, якщо вони напали б на Західню Европу, а в той самий час небезпека для цивільного населення европейських держав була б набагато менша від неї, ніж від інших нуклеарних бомб. Невтронна бомба має за ціль радіоактивними променями вбивати ворожих вояків тільки на обмеженому обширі, що значно зменшило б загрозу для цивільного населення. Крім того, радіяція з вибуху цієї бомби зникала б за кільканадцять годин, а радіяція зі звичайної атомової чи водневої бомби зникає щойно за кільканадцять місяців. Провід згаданої Конґресової комісії, як теж лідери подібної комісії в Сенаті, вказують, що Совєтський Союз власне тому веде таку гостру кампанію проти цієї бомби, що добре розуміє її оборонний потенціял.

Інші законодавці обох партій, як теж Роналд Ріґен, колишній каліфорнійський губернатор і конкурент Джералда Форда під час републіканських президентських правиборів в 1976-му році, також гостро виступили проти припинення продукції цієї бомби, вказуючи, що такий крок був би однобічною концесією на користь Совєтського Союзу, додаючи, що ЗСА, мавши таку бомбу, мали б сильнішу руку під час переговорів з СССР щодо загального обмеження атомової зброї.

Аналітики припускають, що президент Картер думає, що якщо він цілком припинить продукцію невтронної бомби, то Совєтський Союз виявить подібну здержливість і припинить розбудову власної нуклеарної зброї, зокрема нових і дуже деструктивних ракет типу СС-20. Проте, навіть такі найближчі дорадники Президента, як державний секретар Сайрус Венс, секретар оборони Гарольд Бровн і д-р Збіґнєв Бжезінські, головний дорадник Білого Дому для справ крайової безпеки, сумніваються, чи Москва дійсно виявила б ту „здержливість", на яку надіється президент Картер. Достовірні джерела інформують, що три згадані дорадники, як теж інші члени уряду далі стараються переконати Президента, щоб принаймні залишив відкритою можливість, що ЗСА у майбутньому випродукують цю бомбу, якщо цього вимагатиме світова ситуація. Таким чином Америка задержала б у своїх руках „відстрашаючий потенціял" цієї бомби.

ЗАСУДИЛИ ПЕТРА ВІНСА

Петро Вінс, син ув'язненого баптистського пастора Георгія Вінса і член Київської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод, був засуджений совєтськими властями на один рік ув'язнення в таборі праці, згідно з повідомленням пресового агентства Ройтерс з четверга, 6-го квітня.

Як уже інформовано, П. Вінс був заарештований органами КҐБ 15-го лютого, а суд над ним почався в Києві 28-го березня. Вінса обвинувачували в „паразитизмі".

Д-р Андрей Сахаров заявив західнім кореспондентам, що суд над Вінсоном відбувався за закритими дверми і що власті не допустили на залю ані його родини, ані приятелів, а 10 осіб поліція придержала під час останнього дня розправи.

П. Вінс є п'ятим членом Київської Групи, яких совєтські власті засудили після арештів. В липні мин. року, після суду в Дружківці, Микола Руденко і Олекса Тихий були засуджені на сім і десять років ув'язнення і п'ять років заслання. Мирослав Маринович і Микола Матусевич були засуджені 30-го березня цього року на сім років ув'язнення і п'ять років заслання. Під арештом перебуває Левко Лук'яненко.

Совєти сказали американським конґресменам, що Руденка засуджено за „сепаратизм"

Амстердам, Н. Й. — Конґресмен Самюел С. Страттон, повернувшись минулого понеділка, 3-го квітня, з 10-денних відвідин групи американських конґресменів, членів Палатної Комісії збройної служби, в Совєтському Союзі та в Женеві, заявив, що він намагався дістати від совєтського уряду інформацію про долю українського письменника, Миколи Руденка, засудженого недавно голови київської Української Групи нагляду над виконанням Гельсінкських угод. У відповідь на його запит в цій справі, Георгій А. Жуков, член Верховного Совєта та відомий совєтський телевізійний і радіокоментатор, заявив, що „Руденка судили, ствердили його вину і

Конґресмен С. Страттон

засудили на сім років ув'язнення за те, що пропаґував сепарацію України від Совєтського Союзу" — інформував конґресмен Страттон, згідно з повідомленням албанського „Таймс-Юніон" з 4-го квітня ц. р.

Мґр Роман Дяків переобраний на голову Відділів УНС Округи Вілкс-Бері

Едвардсвилл, Па. — Річні Загальні збори Комітету Відділів УНС Вілкс-Берської Округи, що відбулися тут в суботу, 1-го квітня, 1978 року, в парафіяльній залі УКЦеркви св. Володимира, перевибрали одноголосно на голову Округи заслуженого союзового і суспільно-громадського діяча мґра Романа Дякова. На членів Управи були обрані: пані Ольга Маліщак і Василь Валіґун — заступники голови, Василь Стефурин і Михайло Скурпон — секретарі, пані Катерина Лукач — касир і пані Марія Воловська — член Управи. Контрольну Комісію очолив Іван Гренчишин як голова, а членами обрано пані Євгенію Ваславську і Івана Блищака.

Наради відкрив і на бажання зібраних ними проводив голова Округи мґр Роман Дяків, а обов'язки писаря сповняв Василь Стефурин.

Відкриваючи наради, маґістер Роман Дяків привітав присутних представників і делеґатів 29-ої Конвенції від 8-ох Відділів, а спеціяльно вітав секретаря 236-го Відділу з далекої місцевости Сайре, головного

мґр Роман Дяків

організатора Степана Гавриша та голів сусідніх Округ Пенсилвенії, які раніше відбули нараду в справі Союзового Фестивалю для відзначення ювілеїв Союзових видань — в суботу і неділю, 10 і 11-го червня ц.р. на Оселі Ольжича в Лігайтавні. Він привітав: голову Округи Лігай Веллі — головну радну пані Анну Гарас, Петра Тарнавського — голову Філядельфійської Округи і Тимка Бутрея — голову Твердого Вугілля —

(Закінчення на ст. 3-ій)

Д-р Михайло Снігурович переобраний на голову Округи Відділів УНС Стейтової Ню Гейвен

Ню Гейвен, Конн. — Річні Загальні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу стейту Коннектикат, які відбулися тут в неділю 2 квітня 1978 року, в залі Рідної Школи імени Митрополита Шептицького, переобрали одноголосно д-ра Михайла Снігуровича на голову Округи, а проф. Івана Телюка на почесного голову. До складу Окружної Управи також були обрані: дир. Яків Несторук, рук — заступник голови, Тарас Сливинський — секретар, Василь Добчанський — касир, та вільні члени Управи: проф. Василь Романишин, Дмитро Стець, Іван Гулич і Михайло Тимків. Контрольну Комісію очолив Володимир Василенко, а членами обрано Григорія Ґіну, Тиміша Мельника і Михайла Галькевича.

Голова Округи д-р Михайло Снігурович, відкриваючи наради, привітав присутніх 25-ох представників Округи та головного організатора Степана Гавриша, якого запрошено до почесної президії. Для переведення нарад обрано президію в особах: дир. Яків Несторук — голова і Тиміш Мельник — секретар. Голова президії запросив до президіяльного стола почесного голову Округи відомого суспільно-громадського, політичного і союзового діяча проф. Івана Телюка та союзового піонера і почесного голову 59 Відділу Михайла Галькевича. Протокол з попередніх зборів відчитав секретар Тарас Сливинський; його прийнято без поправок. Вичерпний звіт про загальну працю цілости Округи зложив голова д-р Михайло Снігурович. Він інформував про влаштування спеціяльного бенкету для вшанування довголітньої праці на пості секретаря 59 Відділу Михайла Галькевича в Бріджпорті,

д-р Михайло Снігурович

під час якого він сповняв обов'язки майстра церемонії, говорив про його участь в третій конференції голів Округ на Союзівці, про активну працю в Школі Українознавства, про приділ п'ятьох грошових нагород УНСоюзом для випускників Шкіл Українознавства, які вручив в імені Союзу в Гартфорді і Ню Гейвені. Також інформував про його особистий контакт з поодинокими секретарями, відвідавши їх в листопаді на припоручення Організаційного Відділу УНСоюзу, а відтак говорив про працю поодиноких Від-

(Закінчення на ст. 4-ій)

Немає великих змін у французькому кабінеті

Париж, Франція. — Прем'єр-міністер Реймонд Барре зформував, на прохання президента Валери Жіскара д'Естена, новий французький кабінет, до якого входять майже усі міністри з попередньої адміністрації. Брак змін у французькому уряді політичні спостерігачі пояснюють новою політикою президента Жіскара, який намагається знайти шляхи до опозиційних, переважно лівих партій і притягнути їх до тіснішої співпраці з урядом. В Парижі ходять слухи, що Барре погодився очолити уряд тільки тимчасово і дав свою згоду допомагати президентові завести у Франції небувалу досі „помірковану коекзистенцію" між урядовими і опозиційними партіями. У двох минулих тижнях Жіскар, як жадний французький президент перед тим, запросив до президентського палацу лідерів опозиційних партій і розмовляв з ними про майбутні пляни уряду. На зустріч з президентом прибув також Жорж Марше, лідер французької Комуністичної партії, і Франсуа Міттеранд, лідер найбільшої Соціялістичної партії, яка надіялася здобути куди більші успіхи у минулих виборах. Доказом змін у французькій політиці уважається також вибір Жака Чабана-Дельмаса головою парляменту, що було ударом для нео-деголівської партії, яку очолює Жак Чірак та яка голосувала проти Дельмаса і ввесь час виступає проти політики президента Жіскара. Панує загальне переконання, що прем'єр Барре чолюватиме уряд тільки у переходовому повиборчому часі, а потім уступить.

Комітет Мороза у Філядельфії плянує протестний похід для відзначення уродин Валентина Мороза

Під час розмови з редакторами сидять зліва: ред. Володимир Левенець, Віра Андрейчик, Зоряна Луцька, ред. Зенон Снилик, ред. Любов Коленська, Орися Гевка і Уляна Мазуркевич.

Джерзі Сити, Н. Дж. (в. л.) — Філядельфійський Комітет Оборони Валентина Мороза, довголітнього в'язня комуно-московських концентраційних таборів, влаштовує в суботу, 15-го квітня ц. р., о год. 2-ій по полудні великий протестаційний похід вулицями Філядельфії для відзначення 42-их уродин В. Мороза і в обороні всіх інших українських політичних в'язнів. Похід, у якому візьмуть участь старші громадяни, молодечі організації, учні доповняючих і цілоденних Українських Шкіл, церковні братства, суспільно-громадські організації і українські громади з околиці, розпічнеться від „Індепенденс Голл" і йтиме в напрямі Музею Мистецтв.

Пані Уляна Мазуркевич, яка в товаристві активісток Комітету Мороза — Віри Андрейчик, Зоряни Луцької і Орисі Гевка, відвідала у вівторок, 4-го квітня, „Свободу", поінформувала в розмові редакторів, що походом дуже зацікавлена українська шкільна молодь, яка хоче чимнебуть прислужитись розголошенню долі Валентина Мороза й інших політичних в'язнів, які десятками років перебувають поза Україною в московських в'язницях, концтаборах і психіятричних заведеннях КГБ. З метою широко поінформувати українську молодь про заплановану акцію, активістки Ко-

(Закінчення на ст. 3-ій)

Спом'януть заслуженого науковця, педагога, діяча

Цієї неділі, 9-го квітня, сповняється три роки з дня ненадійної смерти одного з найвидатніших і найбільш заслужених наших науковців, педагогів і діячів, св. п. проф. д-ра Василя Стецюка, генерального секретаря Ради Наукових Товариств ім. Шевченка, проф. Сетон Голл університету, довголітнього директора курсів українознавства на Союзівці, автора багатьох наукових праць. З цієї нагоди, заходами дружини пані Квітки, сина Юрія з дружиною Катею та сином Марком і сестер Марії Підгородецької і Галини будуть відправлені заупокійні св. Літургії з Панахидами в суботу, 8-го квітня, в церкві св. Юра в Ню Йорку в год. 7-ій вечора, а в неділю, 9-го квітня, в церкві св. апп. Петра і Павла в Джерзі Сити в год. 10-ій ранку і в церкві св. Івана Христителя в Нюарку-Ірвінгтоні в год. 12-ій в полудне.

Сл. п. проф. д-р В. Стецюк

ДОПОВІДЬ ПРО ДОСЛІДИ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВА

Ню Йорк. — В рямках серії наукових доповідей, що їх влаштовують спільно НТШ і Т-во Українських Правників, в найближчу середу, 12-го квітня, відбудеться доповідь професора історії українского права в Українському Вільному Університеті, д-ра Ярослава Падоха, на тему: „Комісія для вивчування історії українського права Української Академії Наук в Києві (рр. 1919-1933), її співробітники та досягнення". Доповідь відбудеться у великій залі Пластового Дому при 144 Друга евеню в часі від год. 6 до 8-ої вечора.

Европейські робітники домагаються ліквідації безробіття

Брюссель, Бельгія. — Ассосіейтед Пресс інформує, що озлоблені зростаючим безробіттям робітники в Західній Европі перервали на чотири години працю і вийшли на вулиці міст, щоб перестерегти уряди держав перед зростаючим безробіттям, яке з кожним роком збільшується. У цьому попереджуючому страйку, який зорганізувала Европейська Робітнича Конфедерація, взяло участь біля 40 мільйонів робітників, репрезентованих 31 робітничими спілками. Страйк охоплював 18 европейських країн і, на думку спостерігачів, був дуже добре зорганізований. Делегати Европейської Економічної Спільноти, які в тому дні з'їжджалися до Копенгагену на свою річну конференцію, були вражені здисциплінованістю робітників і порушені їхніми домаганнями. Вони обіцяли обговорити справу безробіття на своїх нарадах. У країнах Західньої Европи є більше як 7 мільйонів безробітних і це число постійно збільшується. Тільки у 9-ох західньоевропейських країнах, які входять до ЕЕС є більше як 5 мільйонів осіб без праці.

Їрі Гаєк відійшов від активної праці в дисидентському русі

Відень, Австрія. — Ройтер інформує, що Їрі Гаєк, колишній міністер закордонних справ Чехо-Словаччини за короткого владування Александра Дубчека і один з головних діячів чехо-словацького дисидентського руху та ініціятор „Хартії-77", відійшов від активної праці в дисидентському русі і не вважає себе більше речником сигнаторів Хартії. Дисиденти, які добровільно чи під тиском поліції були змушені покинути Чехо-Словаччину і тепер перебувають у Відні, стверджують, що 64-річний Гаєк знаходиться під страшним тиском комуністичної адміністрації і політичної поліції й нервово не видержує напруження. Гаєк бажає тепер присвятити більше часу особистим справам, хоч, як це він сам заявив, продовжуватиме допомагати тим сигнаторам „Хартії-77" і оборонцям прав людини, які такої допомоги потребуватимуть. Резигнація Гаєка викликала серед сигнаторів Хартії, число яких збільшилося до 800 осіб, велике розчарування.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Загрозлива ситуація

Недавнє повідомлення Департаменту торгівлі, що в лютому міжнародний торговельний дефіцит ЗСА виносив рекордових 4.5 більйона долярів, тобто імпорти перевищували експорти на згадану суму, затривожило урядових економістів, як теж спеціялістів у приватному секторі. Вони затурбовані не тільки тим, що така велика сума грошей виплила з Америки протягом одного місяця, але також фактом, що це вже 21-ий місяць підряд, що ЗСА мають торговельний дефіцит.

Затривоження економістів оправдане також тому, що лютнева статистика може спричинитися до дальшого підкопання довір'я до фінансової та загально економічної стабільности ЗСА. Зразу після оприлюднення вищезгаданого звіту Департаменту торгівлі вартість американського доляра знову впала на світових ринках, і якщо в наступних місяцях Америка далі матиме високі торговельні дефіцити, то можна передбачувати поважні економічні проблеми, і то не тільки для Америки, але для цілого вільного світу. Зростає побоювання, що постійні торговельні дефіцити ЗСА можуть скріпити тих американських законодавців і впливових підприємців, які вимагають, щоб уряд встановив високі мита на всі імпортовані продукти. Вищі мита не тільки значно підвищили б ціни закордонних продуктів в Америці, але також можуть спричинити те, що інші держави у відплату піднесуть свої мита, що мало б дуже від'ємний вплив на економічну ситуацію вільного світу, який щойно частинно вийшов з поважної економічної рецесії.

Речники Білого Дому і Департаменту торгівлі правильно вказують, що лютневий торговельний дефіцит до великої міри спричинений тим, що Америка продовжує імпортувати велику кількість нафтової ропи, а також тим, що довготривалий страйк вуглекопів і сувора зима довели до значного зменшення в експорті американських продуктів. До цього долучується факт, що ряд союзників Америки, зокрема Японія та Західня Німеччина, застосовують подвійне мірило в торгівлі зі ЗСА, бо вимагають, щоб Вашінгтон не підвищував мит на їхні продукти, але в той самий час встановляють різні перешкоди для продажу американських продуктів у їхніх країнах.

Економічних проблем вільного світу не може розв'язати самочинно Америка, чи котрась інша держава і для того потрібно співпраці всіх демократичних країн. Зокрема треба, щоб ті держави, які протягом останніх кількох років мали надвишки у їхніх торговельних балянсах, головно Японія та Західня Німеччина, збільшили імпорти з тих країн вільного світу, які ще вповні не позбулися економічної рецесії, як теж з держав, які постійно мають торговельні дефіцити.

Деякі заходи в тому напрямі вже зроблено. Члени американського уряду їздили до Токіо і Бонну з метою переконати японців і німців, щоб совісно додержувалися принципів вільного ринку, тобто не застосовували згаданого подвійного мірила в торгівлі з Америкою та щоб приспішили економічний розвиток їхніх країн, що спричинилося б до збільшення імпортів Японією та Західньою Німеччиною з інших держав вільного світу. В кінці минулого місяця британський прем'єр Джеймс Каллаген у Вашінгтоні обговорював з президентом Джіммі Картером спільні економічні проблеми і тоді накреслено деякі можливі розв'язки. Незабаром до ЗСА має прибути японський прем'єр Такео Фукуда на подібні наради з президентом Картером.

Всі ці заходи — це підготова до вершинної економічної конференції індустріялізованих країн вільного світу, яка відбудеться в липні в Бонні, Західня Німеччина. Треба наліятися, що учасники тієї конференції: ЗСА, Британія, Франція, Західня Німеччина, Італія, Канада та Японія зуміють встановити такі напрямні та поробити такі заходи, які вийдуть на користь цілого вільного світу, а не тільки окремих держав. Для розв'язки економічних проблем демократичного табору треба співпраці всіх держав, навіть якщо б поодинокі країни мусіли погодитися на дещо невигідні для них компроміси.

„ПОЛІТИЧНІ В'ЯЗНІ — ЦЕ СУМЛІННЯ НАЦІЇ"

II

Ми проти: підтримки боротьби за незалежність танками і ракетами; накидання колишнім поневоленим народам визначених ідеологій, диктатур, способу життя; незалежности, яку здобувається коштом мільйонів жертв, братовбивчих війн, мільйонів еміґрантів, мільйонів політичних в'язнів.

Ми вдячні всім народам, урядам, партіям і поодиноким суспільним діячам в усьому світі за підтримку боротьби за незалежність народів, зокрема українського. В першу чергу ми вдячні народам, урядам і суспільству США і Канади.

Ми віримо, що зусиллям українського народу, при моральній підтримці інших народів СРСР, в тому числі й російського, народів демократичних країн і ООН, Україна незабаром здобуде незалежність і займе належне їй місце в колі великих демократичних країн світу.

Історична доля України

На протязі сторіч, царська бюрократія уважала Україну невіддільною складовою частиною Росії. Її самобутність, державність, культура, традиція, мова — офіційно були не визнані, будь-які прояви національного життя, заборонені.

Тепер Україна гучно називається суверенною державою; багато говориться про розквіт, але паралельно зі злиттям, постійно накидаючи думку, що Україна весь час живе тільки завдяки Росії, під гаслом „Навіки разом" з Росією.

Україна — країна, історія якої сягає понад тисячу років взад. Українські племена, народів, нація, від непам'ятних часів мали свою землю (територію), віру, мову, традицію, відрубний психологічний склад, антропологічні ознаки, які відрізняли їх від інших народів, в тому числі й слов'янських.

Різнородні назви, якими називали себе українці, чи якими називали їх: русичі, черкаси, козаки, русини, рутенці, малороси (і навіть образливе назвище: хахли) ні в якому разі не заперечують нашої самобутности, не зменшують нашого права на існування, як окремої нації, нашого права розвиватися і давати свій вклад у загальнолюдську скарбницю духового і культурного життя світу.

Україна була могутньою державою з назвою „Русь", або „Київська Русь". На відміну від інших держав того часу, вона не мала аґресивних прагнень, не прямувала до володіння світом і розширення своїх кордонів коштом територій інших народів.

У складі литовської держави українці не були поневоленим народом, вони вільно господарювали на своїй землі, розроджалися і вільно плекали свою духову культуру. В той час українська літературна мова була урядовою державною мовою. Після об'єднання Литви з Польщею, за плечима українського народу почався економічний утиск, намагання замінити православну віру католицькою, накинути польську мову. Це дало поштовх до загальнонаціональної боротьби на чолі з Б. Хмельницьким.

Український народ остаточно переміг, і в 1654 році, на основі березневих погоджень, Б. Хмельницький склав союз з московським царем. Точки угоди московський уряд стало порушував, а цар Петро І знехтував їх суцільно; таким чином Україна перетворилася в одну з провінцій Російської імперії. Україна втратила військову автономію, адміністраційну самоуправу (міста — Маґдебурзьке право), економічну незалежність.

Українська церква стала залежна від московського патріярха. Декретом Петра І, українську мову заборонено в церкві й освітній системі.

В наслідок лютневої буржуазно-демократичної революції 1917 року, у якій не останнє місце мали українські політичні партії і окремі революціонери-українці, утворилася Українська народна республіка, на чолі з Центральною Радою, як автономна держава демократичної Росії.

22 січня 1918 року УНР проголосила себе незалежною соборною українською державою. В наслідок громадянської війни і воєнної поразки, Україну проголошено соціялістичною республікою на чолі з більшовиками — складовою частиною РКП(б). 3о грудня 1922 року, згідно з договором про створення СРСР, Україна увійшла до нього, як суверенна національна держава.

Кожна з соціялістичних республік затримала суверенність у галузі економіки, культури, науки, освіти. Для спільної боротьби проти зовнішніх ворогів, об'єднано військові сили (національні військові формації під союзним командуванням) та дипльоматію.

До 1937 року ВКП(б), на чолі зі Сталіном, шляхом знищення української національної інтеліґенції, партійних і господарських кадрів, зліквідувала всі суверенно-автономні права України, між ними і національну армію.

Розкуркулення, штучний голод 1933 року, війна з фашистською Німеччиною і повоєнні репресії, зокрема в західніх областях, обійшлися українському народові в близько 17 мільйонів жертв.

Українці — один з найбільш волелюбних, демократичних за життєвим побутом, працелюбних і миролюбних народів. Понад 300 років трагічної долі в умовах поділення між могутніми сусідами (Росія, Польща, Австро-Угорщина, Румунія, Чехо-Словаччина), які інтенсивно намагалися асимілювати його, не знищили завзятих українців, мови, віри, традицій, прагнення до незалежности і демократії.

Україна повинна бути незалежною, демократичною, духово багатою, матеріяльно забезпеченою, з високим рівнем освіти, науки, національної за суттю, змістом і культурою.

Кожна людина, угруповання людей, підприємство, село, кожна територіяльна одиниця, повинні мати можливість вільно і необмежено користуватися громадськими, соціяльними і політичними правами — собі на користь і без шкоди для інших. Щоб Україна жила в згоді і дружбі з усіма державами світу, обмінювалася з усіма народами матеріяльними, науковими і культурними надбаннями. Щоб Україна щедро й гостинно могла приймати у себе громадян усіх країн світу, а її громадяни щоб могли відвідувати країни всіх континентів. Хай громадян виховує родина, школа, церква, суспільство, а не вулиця, концтабори, тюрми.

Можливі форми спротиву

Кожна людина, група людей, кожний окремий народ керуються визначеними нормами моралі. Ми, українські політв'язні, вся провина яких полягає в обороні рідного слова, літературної творчости, у відстоюванні прав людини і свого народу, вважаємо цілеспрямованим і цілковито необхідним для рятування від духового і культурного знищення такі норми поведінки для українця (українки):

— Вживати тільки рідну мову на рідній землі, і тим скріпити себе і свій народ.

— Не посилати дітей до діточих садків і шкіл з російською мовою навчання, домагатися шкіл і дошкільних закладів з рідною мовою навчання, або вчити дітей самому.

— Відмовлятися від навчання в школах, та інших учбових закладах з російською викладовою мовою, вимагати шкіл, технікумів, вузів з рідною мовою і вчитися самостійно, складаючи іспити як екстерни.

— Розмовляти рідною мовою не тільки в родинному колі, але й на праці, на суспільній роботі, на вулиці.

— Не відвідувати російськомовні театри, кіна, концерти, оскільки вони неґативно впливають на культуру розговірної мови, зокрема дітей і молоді. Це також відноситься до телебачення і радіо.

— Повздержуватися від алкоголю, лихословлення та куренння... (нечітко)

— Не нагромаджувати грошей і дорогоцінностей задля ним самих, а допомагати людям, які потрапили в біду, талановитим дітям і молоді, батьки яких не мають змоги забезпечити їх нормальними умовами на освіту і розгорнення творчих здібностей і т.д.

[Продовження буде]

Гаврило Гордієнко

НЕБУДЕННА ПОЯВА

Інститут ботаніки імени М. Г. Холодного Академії Наук Української РСР у видавництві „Наукова Думка" випустив цінну публікацію „Визначник рослин Українських Карпат", Київ, 1977, ст. 436, з ілюстраціями та в твердій оправі.

Цю книгу підготовили численні українські ботаніки на чолі з В. І. Чопиком, який є знавцем флори Українських Карпат, а головним рецензентом цього визначника був В. І. Комендар, також незаурядний знавець флори Українських Карпат.

Визначник своїм науковим змістом розраховано на ботаніків, наукових працівників у інших галузях рослинних наук, як у сільському, так і в лісовому господарстві, для медиків та студентів споріднених наук. У „Визначникові" подано опис 2012 видів вищих рослин, які зустрічаються в природному стані, а також і культурних рослин.

Флора Українських Карпат настільки цікава, що нею цікавилися різні дослідники. Першим присвятив карпатським рослинам свою увагу ще за давньої Австро-Угорщини австрійський ботанік Пакс (1908). Пізніше, карпатську флору описували угорець Шор (1933), чех Домін (1930), чех Клаштерски (1934), поляк Павловскі (1947), українці С. С. Фодор (1956), В. І. Чопик (1958) та численні інші, які й стали співпрацівниками над цим „Визначником".

Найповніше охопив територію Українських Карпат Пакс, бо йому не перешкоджали державні кордони, які пізніше на мапах краяли червоними нитками єдине тіло Українських Карпат і не допускали заглянути поза кордони, щоб зафіксувати межі ареалів тих, чи інших видів рослин. Тому упорядники „Визначника" й застерігаються щодо неточности меж ареалів, які їм не вдалося через ті кордони визначити точніше, як того інтерес науки вимагає.

В науці про рослини існує дивний забобон, чи як його назвати: всі гірські, чи високогірські рослини називають „альпійськими". Коли це флора Альп, то це впорядку, але як можна твердити про альпійську флору Карпат, альпійську флору Кавказу, альпійську флору Криму й т. д.

Тоді, як нормальні назви мали би бути гірська, зглядно високогірська, флора Карпат, зглядно зглядно Кавказу, зглядно Криму і т. д. Коли вже пощастило закріпити в науці назву Українські Карпати, то незабаром, може, вдасться струситися й того „альпінізму", який тільки й лишиться для рослин Альп. Десь хтось то мусить почати, а пізніше в наукових ботанічних виданнях та на міжнародних ботанічних конгресах можна буде й закріпити правдиві назви, а не стало — „альпійські" та „альпійські"!

„Визначник" складено на підставі матеріялів гербаріїв Ботанічного інституту імени М. Г. Холодного та університетських гербаріїв університетів Львівського, Чернівецького, Ужгородського, Харківського та різних інших установ. А також з джерельних публікацій, як „Визначник рослин України" (1965), „Флора України" (1936-1965) та з інших флористичних публікацій.

Крім того, досліди в природі допомагали остаточно визначати якщо й не самі рослини, то їхні ареареали поширення того, чи іншого виду. От тут то й були на перешкоді вже згадані державні кордони, які невільно переступати навіть науковцям заприязнених держав.

Автор цих рядків у 1930-их роках перебував на Закарпаттю, себто, на частині Українських Карпат, там працював і досліджував флору, як культурну, так і в дикому стані. Під час одної із численних екскурсій в природу пощастило „відкрити" верес.

Що „відкрити", то тому тільки, що загально европейський ареал вересу на Схід доходить до Словацьких гір Татр, а далі його вже й слід зникає. Літературні джерела підтвердили це. Тому відкриття вересу аж на Українських Карпатах на межі між округами Свалявською й Волівською було справжнім відкриттям. Про це був звіт в „Українському Аґрономі" ч. 3, 1934., Львів, і в чеському ботанічному журналі в Празі. Доцент Ісак Мазепа, сам не абиякий знавець флори Українських Карпат, дав позитивну оцінку відкриттю вереса на Українських Карпатах.

Ширше про це згадую не тому, що це я „відкрив" верес, бо фактично, перша його побачила моя дружина, яка з ним знається ще з Волинського Полісся, а в той час була нерозлучною супутницею моїх мандрів у природу, — а тому згадую, бо в „Визначникові" на ст. 225 сказано про верес: „По узліссях і пасовищах піднімається до верхньої межі лісу. Досить поширений в лісовій смузі у всіх районах". Таке твердження ставлю під сумнів! Тим більше, що не названо ані одної адміністративної одиниці! Може, таких недоглядів у „Визначникові" й більше, але перевірити їх нема як.

Це не є хиба спеціяльно цього „Визначника", а взагалі всіх інших рослинних публікацій, що багато назв рослин, на яких нема народних назв, подають латинські ботанічні назви, лише українськими черенками. А не без того, що на деякі з них існують народні назви, тільки би пошукати їх, а деякі ботанічні назви можна би перекласти на українську мову. В кожному разі, моя думка, при цьому якнайбільше українізувати назви рослин!

„Визначник", як і взагалі інші визначники рослин, збагачено ілюстраціями, для чого використано трафаретні ілюстрації із „Флори України" та з „Визначника рослин України". Це ще невеликий гріх, більший гріх у тому, що тих ілюстрацій малувато!

Та найбільший гріх це той, що не подано специфічно гірських та ще карпатських рослин, як напр., арніка, солданелля та численні інші, які гідні того, щоб їх показати і в кольорах. „Визначник" видано не на тому найкращому папері, але пару сторінок кращого паперу з винятково гарними карпатськими рослинами варто би було додати! Хоч би на примману туристів, які все частіше й частіше відвідують Українські Карпати!

З НАШИХ БУДНІВ

„АННА КАРЕНІНА"

[Розмова двох поколінь одним телефоном]

— Добрий вечір... То Ти, Ксеню?

— Так, це я.

— А пізнаєш, хто говорить?

— Пані Галя, або... пані доктор.

— Та нехай вже буде Галя без „пані доктор". А що твоя мама робить?

Вони обоє з татом у пивниці. дивляться на телевізію. На „Анну Кареніну"!

— О! А чому вчора не дивилися?

— Вчора вони їздили на ім'янини до тетки Люби. А нині є повторення програми.

— Можеш попросити маму до телефону?

— Я не знаю, чи я можу...

— Чому не знаєш?

— Бо мама мені казала, що як буде дзвонити тетка Люба, то я маю сказати їй, що тепер іде „Анна Кареніна" і мама просить не перебивати її.,. А тому, що то не дзвонила тетка Люба, то я не знаю, що мені робити.

— Ну, гаразд. Я почекаю. „Анна Кареніна" ось-ось і закінчиться.

За п'ять хвилин.

— А тобі не цікаво подивитись на програму?

Я вчора бачила шосту частину. Ми з бабунею не їздили на ім'янини до тетки Люби і дивилися вчора.

— І як тобі сподобалась шоста частина?

— Трохи така... плаксива. Всі на програмі плакали, навіть Вронський, хоч він росіянський офіцер, то не повинен би. Бабуня теж дуже плакала, бо їй здавалося, що Анна помре при породі дитини. А вона не вмерла, тільки волосся з голови їй облізло. Але закінчення було гарне, бо Каренін помирився з Вронським, а Левін заручився з Кітті.

— Як ти знаменито все пам'ятаєш!

— Мій тато каже, що якби мені українознавство так пішло до голови, як „Анна Кареніна", то я була б геніяльна дитина.

— Ну, „Анна" скінчилася. Біжи, клич маму!

Ікер

Григорій Васькович

ЧОМУ УВУ КОРИСНИЙ

Почнемо з історії. Для пригадки старшим і, зокрема, для відома молоді вкажемо насамперед на суспільну користь з існування Українського Вільного Університету, який ось уже 56 років на чужині, перше у Празі, тепер у Мюнхені, об'єднував і об'єднує професорів різних гуманістичних фахів, між ними і видатних учених, у спільній праці для поліпшення долі свого народу. Цей Університет був створений як завершення наполегливих, українських змагань за національну освіту під царською Росією та завзятої боротьби проти поляків за український університет у Львові під Австрією і з самого початку став важливим осередком виховання академічної молоді на чужині.

Як еміґраційний університет, УВУ ставить собі такі головні завдання: 1. Науково досліджувати історію, культуру і господарство українського народу в пов'язанні з сусідніми народами України. 2. Учити і виховувати нові покоління наукових дослідників та політичних і громадських діячів. 3. Публікувати наукові праці для поширення нефальшивого знання про Україну серед усього українського народу. 4. Інформувати чужинців, зокрема науковий світ, про українську справу. Таким чином наукові досліди, педагогічна праця, видавнича справа і наукові зв'язки з іншими чужонаціональними інституціями це головні напрямні діяльности УВУ протягом всього його існування.

Дослідча праця професорів УВУ значною мірою причинилася до поглиблення знань у різних гуманістичних українознавчих ділянках. Чи то в галузях філософічних наук і розвитку української культури, чи українського мовознавства і літературознавства, чи в царині історії, географії та етнографії України, чи то у сфері права й економії, всюди слідний не абиякий вклад праці. У „Програмі викладів УВУ" (1978), на стор. 23, у розділі „Загальні відомості" подані прізвища заслужених професорів УВУ, які внесли багато нових відомостей у скарбницю української науки та значно спричинилися до розбудови УВУ. Їхні досліди корисні усьому українському народові. На стор. 26-29 тієї ж Програми подається теперішній педагогічний склад УВУ, завданням якого є втримати і далі розбудовувати Університет, здійснюючи визначені попередніми ґенераціями цілі. Під цю пору УВУ нараховує понад 80 членів педагогічного складу.

Разом з науковими дослідами провадиться педагогічна праця професорів УВУ — викладова і виховна. Завжди було і є намагання професорів дати фундаментальне знання своїм студентам та збудити в них зацікавлення до наукового досліджування всіх явищ українського життя. За 56 років існування УВУ багато студентів завершило свої студії на ньому дипломами маґістрів і докторатами, що дало їм змогу вибитися в українському науковому, політичному і громадському житті на керівні і відповідальні становища. Також багато з них здобули наукові та інші високі становища серед чужих народів. Крім того треба згадати, що значне число чужинців здобули, або завершили освіту на УВУ.

Услід за педагогічною працею професорів УВУ треба підкреслити важливе значення видавничої діяльности Університету. Його старанням з'явилося багато творів непроминаючої вартости. Наукові записки і збірники, численні монографії, підручники і скрипти, альбоми мистецтва та інші видання лишаться назавжди тривалим здобутком української науки й культури, що в досить несприятливих умовах на чужині, при вельми обмежених фінансових засобах, таки вдалося їх видати, завдяки наполегливій праці професорського складу УВУ. Список усіх видань УВУ з років 1946-1977 поміщено у „Програмі викладів УВУ" (1978) на стор. 52-79.

Одною з не менш важливих ділянок, якій присвячував і присвячує багато уваги сенат і професори УВУ, є зв'язки з чужими науковими інституціями — університетами й науковими товариствами. Через спільно уладжувані конференції в Мюнхені, Штутґарті, Парижі, Відні, Лювені, Римі і в Ню Йорку та інших місцевостях поширюється знання про наш народ, його культурну творчість, економічні можливості та правний стан у минулому і сучасному. Наукові зв'язки з чужинцями мають місце також за посередництвом професорів УВУ, які одночасно є також професорами чужих університетів. Таких є 28. Вони перебувають у різних країнах поселення української еміґрації. Найбільше їх в ЗСА, потім іде Канада, Франція, Німччина, Англія, Бразилія. Вони щороку або що другий рік прибувають до УВУ з викладами. Тому, що Український Університет має право надавати почесні докторати і, користаючися з цього права час до часу відзначає видатних чужинців, котрі мають заслуги щодо української справи і підтримують УВУ, то таким чином також поширюється зв'язки з впливовими людьми інших національностей. Почесними докторатами відзначається також заслужених українців.

Цьогорічні можливості. В літньому семестрі 1978, який відбудеться від 3-го липня до 31-го серпня, заповіли свої виклади 54 члени професорського складу (професори, доценти і викладачі). На літніх семестрах бакалаври можуть завершувати свої студії маґістерськими дипломами, маґістри філософії, права, економії і політичних наук можуть завершувати свої студії дипломами докторськими. Точні інформації про можливості постґрадуальних студій повдані в програмі викладів УВУ за 1978-ий рік. Ця програма тримовна. В ній інформації подані українською, німецькою та англійською мовами. На бажання зацікавлених УВУ висилає відразу цьогорічну програму разом з вичерпними інформаціями про можливості студій.

Крім семестральних викладів цього літа відбудуться англомовні вакаційні курси, уладжувані Українським Університетом спільно з американським Мічіґенським Університетом. На семестральних викладах у літньому семестрі кожний студент може здобути 9-12 кредитів. На англомовних курсах студенти можуть здобути 6 до 9 кредитів. Кредити нашого університету визнаються всіми іншими університетами, тому що УВУ визнаний Баварським Міністерством Освіти і всі дипломи, видані Українським Університетом, — затверджені Міністерством Освіти. В рамах семестральних викладів УВУ можна вивчати, крім української, німецьку, чеську, польську і російську мови.

Під час літнього семестру відбудуться також педагогічні курси для вчителів народних і суботніх шкіл і для виховників молодечих організацій, а крім того відбудуться курси українознавства, на які запрошується зацікавлену молодь вищих кляс гімназій і студентство, без огляду на те, які фахи вони вивчають. Курси українознавства достосовані до знання студентів. На них можна вивчати українську мову, а крім того отримати відомості про найважливіші ділянки української історії, літератури, мистецтва і культури взагалі. Педагогічні курси відбуватимуться від 17-го липня до 11-го серпня 1978-го року, отже повних 4 тижні, тоді, як на курси українознавства призначається щороку три тижні. Вони відбудуться в часі від 17-го липня до 4-го серпня.

Український Вільний Університет є осередком, в якому плекається українську національну духовість. Його збереження необхідне, і тому підтримати цю інституцію — це завдання кожної української родини на чужині. Кошти навчання в УВУ не такі високі, щоб вони мали бути перешкодою для студій. Студії у вищих школах в Америці значно дорожчі. Оплата літнього семестру в УВУ виносить всього 700 німецьких марок, оплата педагогічного курсу 300 нім. марок, курсів українознавства 100 нім. марок, а побут у Мюнхені коштує приблизно 400 нім. марок місячно з повним утриманням.

Студії на УВУ це не гоббі для молодої людини. Вивчаючи українські й східньо-европейські проблеми, кожний молодий українець і українка мають великі можливості працювати серед чужинців як фахівці з цих галузів. Америка й Канада, так само, як і европейські країни, дедалі більше цікавляться проблемами Східньої Европи і Совєтського Союзу. Існують інститути для дослідів і аналізи східньо-европейських явищ у галузі історії, літератури, природничих наук, економії і т.д. Українці повинні бути співробітниками таких інститутів. Вони повинні внести творчу працю і правильну інтерпре-

(Закінчення на ст. 3-ій)

ЧОМУ УВУ КОРИСНИЙ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

тацію багатьох подій на сході Европи. Український Вільний Університет може багато допомогти для підготови співробітників дослідчих інститутів. Під цю пору молодь українського походження на чужині повинна щоразу більше цікавитися українськими справами. Україна відіграє дуже важливу ролю у найближчих десятиліттях як найбільша числом населення по Росії країна в Совєтському Союзі, з великою і багатою територією, географічно і культурно пов'язана з Европою, країна, яка в Першій світовій війні створила Українську Народну Демократичну Республіку як самостійну державу і до нинішнього дня провадить боротьбу за неї. Перед Україною велике майбутнє. Завдання нашої молоді — вивчати проблеми, пов'язані з життям українського народу і політичного його становища, а серед чужих народів працювати для українського народу. Підставове знання для такої праці може кожному дати Український Вільний Університет.

Тому запрошуємо вписуватися на студії до УВУ. Звертайтеся до нас за програмою викладів на літній семестр 1978. Пишіть до нас на таку адресу:

UKRAINISCHE FREIE UNIVERSITÄT
Pienzenauerstr. 15
8000 München 80

Мгр Роман Дяків...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

Шамокін. Протокол з попередніх Зборів відчитав Василь Стефурин і його прийнято без поправок. Вичерпний звіт з діяльности цілої Управи склав голова мгр Роман Дяків, а його доповнили секретар Василь Стефурин і касир пані Катерина Лукач. Починаючи свій звіт, голова Округи сказав, що він гордий з того, що Округа, мавши лише 9 Відділів зуміла виконати свою квоту на 120 відсотків, придбавши 36 нових членів, отже на 6 членів перевиконала призначену їй квоту. Він зарахував до успіхів і це, що усі 9 Відділів в передконвенційному році придбали нових членів. Згадав і про відбутий спільний секретарсько - організаційний курс чотирьох Округ Пенсилвенії в листопаді в Лігайтавні. На його думку, цей курс був стимулом до організаційної праці не лише секретарів його Округи, але і трьох інших, а саме Філядельфійської, Лігай-Велійської і Шамокінської.

Зчерги секретар Округи Василь Стефурин, інформував про писання протоколів з відбутих нарад, а касир Округи пані Катерина Лукач у своєму звіті заявила, що фінансову господарку Округи веде в рямцях скромности і тому по довгих роках ощадностей сальдо каси на день звіту виносить пона 200 долярів. За Контрольну Комісію звітував її голова Іван Гренцишин, який заявив, що касова книга ведена взірцево і він поставив внесок на уділення уступаючій Управі абсолюторії з признанням.

У звітах заторкнено деякі справи діяльности Окружної Управи, а відтак голова Округи мґр Роман Дяків запросив до слова Степана Гавриша, який в першу чергу зложив ґратуляції голові Округи за успіхи, як також висловив признання усім присутним за віддану працю для розбудови УНСоюзу. Він заявив, що тоді, коли інші Округи понесли поважні втрати в членстві в передконвенційному році, то Вілкес-Берська Округа закінчила рік з прибутком, виконавши на 120 відсотків та здобувши друге місце між усіма 30-ти Округами за відсоткове виконання квоти. При тому він передав чек голові Округи на суму 44 дол., як бонус за добру працю. В дальшому Степан Гавриш заторкнув коротко поодинокі ділянки союзової праці та поінформував присутних про 29-ту Конвенцію УНСоюзу, яка відбудеться в Піттсбурґу в днях від 22-26-го травня ц.р. та яку попередить концерт в неділю, 21-го травня, в 6-й годині вечера.

Запрошені до слова голови сусідних Округ пані Анна Гарас, Петро Тарнавський і Тимко Бутрей в першу чергу вітали зібраних від своїх Округ, висловили усім признання за успішну працю в передконвенційному році та бажали дальших успіхів, як в організаційній ділянці нових членів, так і спільній співпраці під час заплянованого Фестивалю в червні 1978 року.

Голова Округи мгр Роман Дяків дякував присутним за участь в нарадах, а головно дякував гостям з сусідніх Округ, при тому запевнив головного організатора Степана Гавриша, що в конвенційному році Округа знову виконає свою квоту і при цьому передав йому 5 аплікацій нових членів від секретаря 236-го Відділу Михайла Скурпона та одну аплікацію від секретарки 282 Відділу пані Катерини Лукач. Він також закликав усіх делеґатів 29 Конвенції старатися про виконання своїх конвенційних обов'язків, а відтак усіх запросив на перекуску — гостину, яку приготовали пані Гізеля Стефурин і Марта Солтисик. Наради розпочато і закінчено молитвою, яку провів Василь Стефурин. Під час перекуски з нагоди уродин головної радної пані Анни Гарас голова Округи Твердого Вугілля Тимко Бутрей зложив її побажання, а присутні відспівали Многоліття.

ФКУ згадає свого великого мецената

В квітні минає три роки від смерти одного з найбільш визначних українських меценатів — бл. п. Володимира Юрковського. Широка громада прихильників і членів ФКУ кожного року згадує світлу пам'ять тієї непересічної людини.

В суботу, 8-го квітня 1978 року, о год. 10-ій ранку, в УПЦеркві Всіх Святих в Ню Йорку о. протопресвітер Іван Ткачук відслужить заупокійну Святу Літургію за вічний спокій і радість душі покійного Володимира.

В Бостоні таке ж Богослуження відправить о. декан Петро Огірко, духовний опікун ФКУ, в п'ятницю, 14-го квітня, в УК Церкві Царя Христа.

Бл. п. Володимир Юрковський пожертвував увесь доробок свого життя на українські студії в Гарвардському університеті, створивши два фонди його імени: стипендійний у висоті 100 тисяч долярів і видавничий у висоті 65 тисяч долярів. Про його вчинок часто згадувала не лише українська преса на чужині, але й Україна в самвидавних матеріялах.

В суботу по полудні, точно в річницю смерти Володимира Юрковського, представники Фонду Катедр Українознавства складуть китицю квітів на його могилі.

П. Тарнавський переобраний...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

Данківський (13), П. Арконтин (12), М. Крика (11), О. Барилка (11), Ф. Петрик (11), П. Тарнавський (11), М. Нич (11), Ю. Трипупенко (11) і М. Хомин (10). Після фінансового звіту І. Данківського відбулася коротка дискусія. На внесення голови Контрольної Комісії мгра І. Скочиляса збори уділили абсолюторію уступаючій Управі. На внесення голови Номінаційної Комісії д-ра І.Скальчука збори переобрали Управу в складі: П. Тарнавський — голова; о. протопресвітер С. Біляк, о. М. Борисенко. інж. І. Скіра, Ф. Петрик і Я. Щербак — заступники голови; М. Пришляк і В. Колінко — секретарі; І. Данківський — касир; Ю. Трипупенко — преса і інформація; І. Книгницький і М. Голінко — організаційні референти; А. Кушнір, М. Лущів і П. Ткач — імпрезові референти; д-р Б. Гнатюк, д-р І. Скальчук, І. Одежинський, М. Нич, М. Хомин, О. Хома, І. Бабяк, М. Коженьовський, І. Васюрко, П. Ґенгало, Д. Федорійчук, З. Бончук, Я. Лебідь — члени; Контрольна Комісія: мгр І. Скочиляс — голова, М. Мартиненко, П. Щерба, М. Ґлова, Т. Дуда, М. Петрів, М. Лялюк і Я. Козел — члени.

Д-р І. Флис, якого представив д-р Б. Гнатюк, зосередив свою доповідь на двох головних темах: фінансовому рості УНСоюзу, що є наскрізь позитивним явищем, і на постійному зменшенні членства, що неспівмірне з першим аспектом діяльности УНСоюзу. Д-р Флис подав ряд статистичних даних для ілюстрації своїх тверджень. Він відмітив, що нова будівля УНСоюзу принесла дохід приблизно пів мільйона долярів в минулому році, з якого УНСоюз виплатив собі дивіденду у висоті трьох відсотків первісної інвестиції в будівлі, покриваючи рештою частину позички.

Упадок в членстві за останніх чотири роки, твердив д-р Флис, вимагає негайної перевірки причин такого стану, включно з методами організаційної праці. УНСоюз і його організаційний апарат не сміють спрймати кожнорічні втрати в членстві як щось неуникниме, натомість слід шукати нових засобів, щоб припинити цю тенденцію і спрямувати організацію на новий шлях росту.

Д-р Флис висловив признання Окрузі за приєднання найбільшого числа членів серед усіх Округ за останніх 12 років та вручив голові і касирові чек на суму 379 долярів як винагороду за організаційні успіхи в 1977-му році. Він окремо відмітив працю секретарів і організаторів Округи, які приєднали 10 або більше членів. Пригадуючи про конвенційну кампанію, метою якої є приєднання 3.000 нових членів до Конвенції, д-р Флис пригадав делеґатам про зобов'язуючу їх традиційну „десятку".

В дискусії взяли участь: М. Хомин, інж. І. Скіра, М. Лущів, мгр. І. Скочиляс. М. Мартиненко, М. Лялюк, М. Нич, І. Книгницький, д-р Б. Гнатюк, д-р І. Скальчук. На запити відповідали головні урядовці. Д-р Флис рівнож запевнив, що Головна Канцелярія співпрацюватиме з організаторами в справі стейтом вимаганих дозволів („лайсенсів") на організування членів.

Розмови продовжувалися при перекусці після формального закриття зборів.

ХРЕСТУ ТВОЄМУ ПОКЛАНЯЄМОСЬ, ВЛАДИКО!

**„Буду співати духом, а й розумом буду співати".
1 Кор. 14:15.**

Тиждень тому, в Хрестопоклінну Неділю, лунала та пісня по церквах. Шанувати хрест, на якому повис Ісус Христос, — це шляхотна дія. Той акт подиву для Великої Жертви ніхто не має права осудити. Можна часом застерігатися, що деколи той хрест невиразний, губиться в повені квіття, яке сповняє ролю покривала, яке носив на лиці один старозавітній пророк. Люди гляділи на нього і не розуміли його. Пише Ап. Павло: „Мойсей клав покривало на обличчя своє... І аж до сьогодні, як читають Мойсея, покривало на їхньому серці лежить". Чи можливе є дивитися через покривало на серці на Голгофський хрест? Не розуміти його? О, так! Гора Голгофа є горою непорозуміння.

Ви напевно чули питання — колючку в сторону Бога: Чи та ганебна смерть була необходима? Чи Всемогучий Бог не міг зарадити лиху інакше? Якому лиху? Чому слова: „І положу незгоду між тобою і женою" мусіли пролунати і започаткувати на землі мізерію, якій маловіри не бачать кінця.

Або: Голгофа і хрест не важні, воскресна неділя є подія першої ваги. Буває і так, що люди окутують хрест, Голгофу і навіть воскресення в кольори своїх національних прапорів для освячення своїх земних мрій. Живемо в добі християнського атеїзму, коли всі відхилення є можливі. Тоді, прощай ясна візіє доцільности Страсного Тижня! Залишається тільки нага „Великодня Містерія". Щось нерозгадане.

Для душі, — це помилка фатальна, не розуміти хреста на Голгофі.

Апостол Петро малощо не впав в сіті тої помилки. Євангелія Матвія згадує, що Петро щиро визнав визнання своєї віри: „Ти є Христос, Син Бога Живого", і зараз почув слова: „Блаженний ти, Симоне, сину Йонин... Ти є скала". Трохи згодом Христос виявив, що хрест на Голгофі і Його місія є нерозлучні. „Блаженний Симон, син Йонин" не розумів того, відраджував хресну путь і почув щось друге: „Геть від мене, сатано!" Петро не був скелею перед тим, ані сатаною опісля, але всетаки то був його трагічний стрибок вниз.

Співати хвалу на честь хреста, — це діло побажане, але розуміти той хрест, — це конечність.

„Співати буду духом, а й розумом буду співати".

За тиждень ми дослідимо той хрест глибше.

Information Service of Ukrainian Adventists
227 West 46th Street, New York, N.Y. 10036

Комітет Мороза у Філядельфії...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

мітету Мороза відвідали майже усі українські школи у Філядельфії, розмовляли з їхніми керівниками, а також відбули наради з проводами молодечих організацій, які обіцяли всеціло піддержати цей шляхетний замір Комітету. У зв'язку з цією акцією всі учні школи св. Василія Великого переслали на адресу Валентина Мороза карточки чи листи з побажаннями. Акцію Комітету Мороза піддержує також Рада Жидівських Громадських Відносин, жидівська організація, з якою Комітет Мороза вдержує зв'язки.

В часі походу члени Комітету Мороза збиратимуть підписи на поштових картках до Мороза, які опісля, разом з протестною заявою, будуть переслані Леоніду Брежнєву, генеральному секретареві ЦК КПСС і голові Президії Верховної Ради СССР.

Комітет Оборони Валентина Мороза надіється також зібрати відповідні фонди і переслати їх опісля родинам політичних в'язнів, які живуть у невідрадних умовинах. Біля музею відбудеться коротка програма і будуть зачитані листи піддержки від сенаторів Джона Гайнца, Річарда Швайкера і Генрі Джексона. У мистецькій програмі виступить Ансамбль „Черемош". Вкінці шкільні діти і молодь випустять в повітря сотні бальонів з портретом Валентина Мороза і відповідним написом.

Члени Комітету наголошували у розмові, що їхню ініціятиву схвалив Відділ УККА, у системі якого Комітет працює, і всі інші громадські організації, обіцяючи всяку піддержку організаторам.

ПОМЕР СВ. П. АНДРІЙ СВІТЕНКО

Ню Йорк. — В п'ятницю, 7-го квітня, в Куперставні, Н. Й., помер на 75-му році життя св. п. Андрій Світенко. Панахиди будуть відправлені в суботу і неділю, 8-го і 9-го квітня, в похоронному заведенні Тжаски в Бруклині, а похорон в понеділок, 10-го квітня, в год. 9-ій вранці з української католицької церкви св. Миколая в північному Бруклині на цвинтар Моунт Олівет в Маспеті, Лонг Айленд.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої й Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ й БАБЦІ

бл. п.

АННИ з ОСАДЦІВ КАРАСЬ

за спокій її душі відбудеться

БОГОСЛУЖЕННЯ

в четвер, 13-го квітня ц. р., о год. 6:30 рано
в церкві св. Юра в Ню Йорку

ГРИГОРІЙ — муж з Дітьми і Внуками

Організація Оборони Лемківщини
1-ий Відділ в Ню Йорку

повідомляє своїх Членів та Українське Громадянство, що відійшов у Вічність на 72-му році життя наш заслужений член

бл. п.

ВАСИЛЬ ТОКАРСЬКИЙ

ПОХОРОН відбувся в Озон Парк, Н. Й., з української католицької церкви св. Марії, в суботу, 1-го квітня 1978 р. на український цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Наше глибоке співчуття Родині Покійного складає

Управа

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
мого Дорогого ЧОЛОВІКА і нашого БАТЬКА,
ДІДУСЯ, БРАТА, ВУЙКА і СТРИЙКА

славної пам'яті

Д-ра ВОЛОДИМИРА НЕСТЕРЧУКА

будуть відправлені
15-го квітня 1978 року
СЛУЖБИ БОЖІ і ПАНАХИДИ
в церкві Чесного Хреста в Асторії, о год. 7-ій веч.
і в церкві Святої Родини в Вашінґтоні, о 8-ій годині рано.

По закінченню Богослуження в церкві Чесного Хреста в Асторії
в ДОМІ СУМА, ч. 31-14, 31-ша Авеню, відбудеться

ПОМИНАЛЬНА ВЕЧЕРЯ

Родина покійного д-ра В. Нестерчука запрошує Всіх спільно вшанувати і пом'янути сл. п. Покійного.

В тяжкому смутку: дружина — МАРІЯ
сини: ІГОР і ЮРКО
і вся Родина

Д-р М. Снігурович переобраний...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

ділів. Він висловив признання секретареві 59 Відділу Тарасові Сливинському за придбання 33 нових членів і секретареві 277 Відділу Семенові Кравцеві за придбання 12 нових членів. Голова Округи закінчив свій звіт подякою 15-ом Відділам за придбання 101 нових членів, а при тому згадав, що — на жаль — в Окрузі було чотири Відділи, які не придбали ні одного члена і тим самим Округа не могла виконати своєї квоти бодай на 75%, а виконала її лише на 56%.

Секретар Округи Тарас Сливинський інформував про писання протоколів, а касир Округи Василь Добчанський жалівся, що Відділи не вплачують своїх вкладок до Округи. Стан каси на день річних зборів виносив 254.88 доляр. За Контрольну Комісію звітував Володимир Василенко, який заявив, що Комісія перевела контролю і знайшла усі касові записи в найкращому порядку. Він поставив внесок на уділення уступаючій Управі вотум довір'я з признанням.

В дискусії над звітами слово забирали Григорій Гіна, проф. Іван Телюк і Семен Кравець. По уділенні абсолюторії уступаючій Управі до слова запрошено головного організатора Степана Гавриша, який привітав союзового піонера Михайла Галькевича, який понад 50 років виконував обов'язки секретаря 59 Відділу в Бріджпорті, привітав нового голову 387 Відділу в Виллимантику Михайла Тимкова, як також молодого заступника секретаря з 253 Відділу в Лудлов і делеґата 29 Конвенції Марка Гандзяка. Степан Гавриш висловив признання новому секретареві 59 Відділу Тарасові Сливинському, який в першому році секретарства придбав 33 нові члени, забезпечені на суму 63.000 долярів. Говорячи про працю поодиноких Відділів, головний організатор згадав урядовців 277 Відділу у Гартфорді (Кравця, Василенка і Мединського), які придбали 24 члени, забезпечивши їх на суму майже 50.000 долярів. Відтак у своїй доповіді Степан Гавриш заторкнув усі ділянки загальної союзової праці. Він також інформував присутніх 14 делеґатів про 29 Конвенцію УНСоюзу, яка відбудеться в Піттсбурґу під кінець травня ц. р. Усіх присутніх, а головно делеґатів закликав до посиленої організаційної праці, окремо згадавши про нову клясу ТР-65 для молоді, яка за його словами є найкращою для молоді у віці від 6 тижнів до 15 року життя.

По доповіді Степана Гавриша присутні відділові урядовці у запитах і дискусії (проф. Іван Телюк, д-р Михайло Снігурович, Володимир Василенко, Григорій Гіна, дир. Яків Несторук, Тиміш Мельник і Семен Кравець) заторкнули ряд важливих справ, а головно дискутанти висловлювали свої думки і побажання відносно статутових змін під час 29 Конвенції. Багато дискутовано про надання статутових прав Окружним Комітетам. Заторкнено і справу Союзових видань, а головно піднесення ціни за „Свободу" і „Тижневик". Були також побажання, щоби кандидати на членів Головного Уряду перед Конвенцією на сторінках союзової преси поінформували делеґатів про свою працю для УНСоюзу.

Перед закінченням нарад переобраний голова Округи д-р Михайло Снігурович склав подяку в імені новообраної Управи за довір'я, вручив головному організаторові 8 аплікацій нових членів від делеґатів 59 Відділу (по чотири від Т. Сливінського і Д. Стеця), а відтак запросив усіх на перекуску - гостину, яку приготовила пані Добчанська.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

У двадцять восьму річницю геройської смерти ген. хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки

Заходом Управи Осередку Спілки Української Молоді Америки ім. ген. хор. Тараса Чупринки в Ню Йорку, в неділю, 5-го березня в передполудневих годинах відбувся Святочний Апель в домі Українського Визвольного Фронту присвячений трагічній смерті сл.п. ген. хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки, Головного Командира Української Повстанчої Армії. В святочному Апелі взяло участь молодше і старше Юнацтво, Дружинники, Сеньйори, а також голова Крайової Управи СУМА Мирослав Шміґель. Після апелю зорганізованим порядком молодь СУМА пішла на Богослуження до церкви св. Юра в Ню Йорку, яку відправив парох отець д-р Володимир Ґавліч. Між сумівськими прапороносцями була теж делеґація із своїм прапором від братньої молодечої організації Пласт. Були теж прапори Організацій Українського Визвольного Фронту. Після Богослуження отець парох відправив Панахиду за спокій душі сл.п. Командира УПА Тараса Чупринки.

О годині 1:30 по полудні в домі Орг. Визв. Фронту відбулися святочні жалібні сходини присвячені двадцять восьмій річниці геройської смерти Командира Романа Шухевича — Тараса Чупринки. На сцені на п'єдесталі проміновало погруддя Головного Командира УПА, виконання маестра — скульптора Михайла Черешньовського, який боровся під командуванням покійного Командира, будучи в рядах УПА.

Святочні сходини відкрив голова Осередку СУМА Корнель Василик, вітаючи всіх присутніх на залі, а зокрема привітав Начального Пластуна д-ра Юрія Старосольського із Вашінґтону, як також члена Головної Булави Пласту інж. Романа Рогожу з Ню Йорку. Корнель Василик у своєму вступному слові висловив великий подив героїчного чину Командира УПА — Тараса Чупринки в змагу із двома окупантами на рідних землях в боротьбі за Самостійну Українську Соборну Державу. Він пригадав, що в 28-му річницю його трагічної смерти, особа Командира для нас українців в діяспорі завжди залишиться символом боротьби аж до остаточної перемоги.

Святочний реферат виголосив Богдан Качор, голова 2-го Відділу ООЧСУ в Ню Йорку, а учні-сумівці Школи Українознавства при О-ку СУМА: Марійка Ільків, Марійка Чижл, Оксана Бардиґула, Віра Сусь, Михайло Гнатишин і Михайло Мацьопа виконали збірну декламацію „Любіть Україну" Володимира Сосюри. Учні 8-ої кляси: Маслій Люба, Приймак Ірка, Кокольська Ліда, Микитин Юрій, Пастернак Юрій і Гнатишин Тарас, які також виконали збірну деклярацію „Пісня про героя". Рецитації приготовила дир. Школи Українознавства, проф. Павлина Андрієнко-Данчук.

Користаючи із присутности дорогого гостя на цьому величному святі, Корнель Василик попросив до слова д-ра Юрія Старосольського. Шановний гість вперше підкреслив свою рідність із покійним Командиром, коли то вони разом виростали і заправлялися вже до боротьби. Він сказав, що цей запал особливо зродився в часі Визвольних Змагань в 1918 році, коли шаліла боротьба на фронтах. Вже тоді, в молодих роках покійний Роман виявляв здібності провідництва і завжди думав бути Командиром. У нього, Романа була завзятість, впертість, глибоке роздумування над усім, а заразом із цим велика ненависть до наших ворогів.

Коли Визвольні Змагання українського народу в боротьбі за свою Самостійну Соборну і Вільну Державу не увінчалися успіхом, а Західні землі України — Галичина опинилася під польською займанщиною то боротьба далі продовжувалася під проводом Української Військової Організації (УВО) в яку включився Роман Шухевич, а коли створюється Організація Українських Націоналістів (ОУН), Він стає її провідним членом і бореться проти польської займанщини. Життя сл.п. Романа Шухевича — Тараса Чупринки було тернистим шляхом — тюрми, підпілля, цькування польською поліцією, — ось дорога його життя. Роман знав, ще з молодих років, що життя його призначене для України за яку боровся ціле своє життя і за яку згинув, як герой — Головний Командир Української Повстанчої Армії.

Присутні з великим зацікавленням слухали живого свідка про нашого Героя Романа Шухевича — Тараса Чупринку.

На закінчення цього величавого свята відспівано „Не пора, не пора, москалеві, ляхови служить...".

Всі присутні розійшлись під гарним враженням цього свята, а дух покійного Командира наповнював наші серця ще більшою любов'ю до свого рідного Краю і запалював до дальшої боротьби за свій поневолений, але нескорений Український Нарід, за який впав на полі слави з московсько - большевицьким окупантом наш ген. хор. Роман Шухевич — Тарас Чупринка.

М. Фурда

ТАРЗАН, Ч. 7928. Знайшли летовище

Нкіма каже мені, що пірати недалеко звідси...
Мені далі важко прикладати велику увагу балаканині мавпи!
Тоді поглянь, Семе!...
Ну і маєш!... Летовище!
Так! Але не бачу ніяких познаків, що тут є люди!